

Arrest

nr. 108 895 van 2 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. GEERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, van Pasjtoense origine te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Zekerkhel, gelegen in het district Baghlani Markazi, provincie Baghlan. U bent ongeveer 23 jaar oud en ongehuwd. In de periode net voor uw vertrek uit uw land, had u net uw 12de schooljaar afgewerkt en was u aan het voorbereiden op een proefexamen als ingenieur.

Uw vader was kolonel bij de geheime diensten van de politie van Baghlan. Uw 2 broers, Jan Agha en Din Agha waren zijn lijfwacht en chauffeur. Uw vader had veel aanvallen gepleegd op de taliban. De taliban nam hiervoor wraak en viel bij benadering op 3 of 4/12/1386 Afghaanse kalender (22 of 23 februari 2008 Gregoriaanse kalender, verder GK) uw huis binnen waarbij uw 2 broers en uw stiefmoeder het leven lieten. Uw vader, moeder, 2 halfbroers en halfzus konden ontsnappen en vluchtten naar de Daag vallei. Uzelf kon ook ontsnappen en vluchtte van dorp naar dorp, tot u de

volgende dag een taxi nam die u tot de grens in Nimroz bracht vanwaar u uw land kon ontvluchten. U verbleef bij benadering 4 jaar in Iran. Hierna verbleef u één maand in Turkije waarna u per vrachtwagen naar België kwam. Uw familie leeft sinds de aanval als nomade bij de Kuchi bevolking in valleien. U kwam op 20 mei 2012 toe in België en de dag erop vroeg u asiel aan. U vreest bij uw terugkeer naar Afghanistan vermoord te worden door de taliban.

Ter staving van uw identiteit en uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: Twee brieven van het 'Anti Terrorisme Departement', een brief van de inlichtingendienst, een brief van het 'Criminal Investigation Department', een brief van de nationale veiligheidsdienst van Baghlan, een brief van de geheime dienst van Baghlan, uw Taskara en 8 foto's waar uw vader in uniform opstaat.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft kunnen maken dat er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a of b van de Vreemdelingenwet. U heeft de door u ingeroepen vervolgingsfeiten immers niet aannemelijk gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat uw vader kolonel was bij de geheime diensten. U legt een aantal stukken neer die de uitgeoefende functie van uw vader zouden bewijzen. Bij het nader bekijken van deze stukken blijkt dat u op geen enkele manier kan bewijzen dat uw vader „Abdul Qader Nayab, effectief een groot kolonel was bij de geheime diensten van Baghlan. In de eerste plaats legt u 8 foto's neer waarop u een man aanwijst waarvan u beweert dat deze uw vader is. Echter uw relatie tot deze man kan uit deze foto's niet afgeleid worden. Er is geen enkele foto waarbij u samen met hem op de foto staat. Hierdoor kunnen deze niet dienen als geldig bewijs ter staving van zijn identiteit. Wanneer er u gevraagd wordt naar de Taskara van uw vader, welke zijn identiteit zou kunnen bevestigen, verklaart u dat deze vernietigd werd door de aanslag van de taliban op uw huis (CGVS, 01/02/2013, p. 7.). Uw eigen Taskara bracht u daarentegen wel mee. Geconfronteerd met het feit dat het vreemd is dat u uw Taskara wel meebracht en deze niet in de aanslag achterbleef, antwoordt u dat uw Taskara in de universiteit lag waar u zich had ingeschreven voor proefexamens (CGVS, 01/02/2013, p. 7.). Echter wanneer er u later gevraagd wordt waar u de opleiding zou volgen, kan u deze vraag nooit concreet beantwoorden. U antwoordt dat het niet uitmaakt in welke provincie u de opleiding zou volgen, dat u door het incident zelf de kans niet gekregen hebt het proefexamen af te leggen (CGVS, 01/02/2013, p. 7.). De vaststelling dat u enerzijds verklaart uw Taskara in de universiteit te hebben achtergelaten maar anderzijds verklaart nog niet te weten waar u zou gaan studeren brengt de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de reden waarom u uw eigen Taskara meebracht maar niet die van uw vader sterk in gedrang. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u weinig kennis heeft over het beroep van uw vader. Wanneer er meermaals gevraagd wordt naar namen van collega's antwoordt u dat u niemand kende omdat u enkel met uw studies bezig was (CGVS, 01/02/2013, p.6, p.14). Over de militaire insignes op de foto's kan u geen uitleg geven (CGVS, 01/02/2013, p.6). Ook wat betreft de functieomschrijving van uw vader legt u vage en inconsistente verklaringen af. Zo is het enige wat u kan zeggen over de functie van uw vader dat hij mensen onder zich had die informatie verzamelden en dat hij deze informatie doorgaf aan het nationale leger of de nationale politie (CGVS, 01/02/2013, p. 10 en 11). Echter, in het document dat u meebracht, geschreven door de anti terrorisme afdeling van de geheime diensten van Baghlan, staat er vermeld dat uw vader de taliban drie keer verslaan heeft (CGVS, 01/02/2013, zie document 1). Uzelf verklaart daarbij dat uw vader aan het hoofd stond en veel schade heeft toegebracht aan de taliban en daarom door hen gevisieerd werd (CGVS, 01/02/2013, p. 4). Hierbij geeft u aan dat hij de enige was die verantwoordelijk was voor deze acties (CGVS, 01/02/2013, p. 10). Het blijft hierbij in het geheel onduidelijk hoe iemand wiens functie is het verzamelen en doorgeven van informatie aan de nationale politie en het leger, tegelijkertijd verantwoordelijk zou zijn voor het leiden van gewapende aanvallen op de taliban. Van 23 jarige jongeman die universitaire studies ambieert, mag verwacht worden dat hij op zijn minst weet wat de functie van zijn vader inhoudt. Uw stelling dat u zich niet bemoeide met het werk van uw vader (CGVS, 01/02/2013, p.14) kan in deze context onvoldoende een verklaring bieden voor uw gebrekkige kennis, te meer omdat het beroep van uw vader een directe impact had op de veiligheidssituatie van uw familie en uw asielmotieven verder gesteund zijn op het feit dat de taliban een aanslag op u en uw gezin gepleegd zou hebben omwille van de daden van uw vader als kolonel bij de geheime diensten. Het betreft hier immers geen detail, maar de reden waarom u vervolging vreest in uw land van herkomst. De vage verklaringen die u aflegt omtrent het profiel van uw vader tasten de geloofwaardigheid van uw relaas sterk aan. Aangezien deze aan de basis zouden gelegen hebben van alle verdere vervolgingsfeiten tasten zij ook de geloofwaardigheid daarvan op ernstige wijze aan.

Er dient eveneens vastgesteld te worden dat uw verklaringen over het incident dat de rechtstreekse aanleiding vormde van uw vlucht, erg incoherent zijn. U verklaart dat uw stiefmoeder de nacht van de

feiten geluid hoorde en naar buiten ging om te kijken wie er was. Ze zag toen mensen over de muur kruipen en werd door hen neergeschoten (CGVS, 01/02/2013, p.8). Het is echter zeer vreemd dat u kan navertellen dat uw stiefmoeder mannen over de muur zag kruipen nadat ze reeds het leven gelaten had en dus nooit in staat geweest is na te vertellen wat ze gezien heeft toen ze buiten kwam. Als verklaring hiervoor zegt u dat uw stiefmoeder eerst uw vader verwittigd had, maar wanneer hierover wordt doorgevraagd blijkt dat ze uw vader enkel verwittigd zou hebben dat er een geluid was in de tuin en dat ze pas nadien zag hoe mannen over de muur kropen. Ook verklaart u dat de taliban die het huis aanvielen met 'heel veel' waren, maar tegelijkertijd dat het gemakkelijk was voor jullie familie om te vluchten omdat er 'veel bommen' waren (CGVS, p. 8). Dat uw vader, moeder en uw andere broers en zussen 'gemakkelijk' konden vluchten terwijl het huis door 'heel veel' taliban aangevallen werd is weinig coherent en op zich weinig overtuigend. Ook over de datum waarop het incident plaatsvond slaagt u er niet in om correcte informatie te geven. Zo legt u een inlichtingsbrief voor van de inlichtingendienst van 16/12/1386 Afghaanse kalender (6 maart 2008 GK). Hierin wordt de aanval op uw woning, waarbij uw stiefmoeder en twee van uw broers gedood werden, gesitueerd op 9/12/1386 Afghaanse kalender (28 februari 2008 GK). U verklaart echter dat de aanval plaatsvond op 3 of 4/12/1386 (22 of 23 februari 2008 GK). Voor de DVZ verklaart u dan weer dat uw broers gedood werden op 5 of 6/12/1386 (24 of 25 februari 2008 GK) en dat u reeds op 8/12/1386 Afghaanse kalender (27 februari 2008 GK) de grens met Iran overstak (DVZ verklaring, dd 31/05/2012, vraag 30 en 35). Het is weinig aannemelijk dat u de datum van het incident dat een dermate grote impact had op uw leven zou vergeten. In verband met deze brief dient overigens vastgesteld te worden dat de stempel op de brief dateert van het jaar 1387 Afghaanse kalender, terwijl de brief in het jaar 1386 zou zijn opgesteld.

Uw verklaringen over uw vlucht na het incident zijn evenmin coherent. U verklaart dat u, nadat u in totale paniek uit uw huis kon ontsnappen, na een dag lopen van dorp naar dorp een taxi tegenkwam die u tot in Nimroz bracht (CGVS, 01/02/2013,p.11). Wanneer er u gevraagd wordt hoe u in staat was deze rit te betalen verklaart u dat u 20.000 Afghani op zak had (CGVS, 01/02/2013,p.8). Geconfronteerd met het feit dat het zeer merkwaardig is dat u op de avond van de inval waarbij u in alle haast beslist uw huis te verlaten, zoveel geld op zak hebt legt u eveneens weinig coherente verklaringen af. Zo verklaart u op één moment dat u het geld op zak had omdat u van plan was naar een andere provincie te gaan om te kijken of u er zou studeren (CGVS, 01/02/2013,p.11) en wat later tijdens hetzelfde gehoor dat u het geld had omdat u van plan was met vrienden een reis te maken als een soort van afstudeerreis (CGVS, 01/02/2013,p.14).

Verder legt u documenten voor waaruit moet blijken dat, na uw vlucht, u in het bijzonder door de taliban gezocht wordt. Zo legt u vier brieven van de veiligheidsdiensten (stuk 1, 2, 4 en 5) voor waarin gesteld wordt dat binnen de familie van kolonel Abdul Kader u, Gari Khan Mohammad, in het bijzonder gevisieerd werd door de taliban. In uw relaas haalt u echter geen elementen aan op basis waarvan zou kunnen blijken waarom u in het bijzonder door de taliban gevisieerd werd. In tegendeel, u verklaart dat u zich enkel bezig hield met uw studies en niet bemoeide met het werk van uw vader (CGVS, p. 6 en 14). De inhoud van deze documenten vallen dan ook moeilijk in overeenstemming te brengen met uw verklaringen. De herhaalde vermelding van uw naam toont overigens ook aan dat deze brieven een uiterst gesolliciteerd karakter hebben.

Vervolgens verklaart u dat u niet kan weten waar uw familie verblijft omdat ze samen met de Kuchi van vallei naar vallei trekken in verschillende provincies. U geeft hierbij aan dat ze op eender welke plaats in Afghanistan kunnen zijn (CGVS, 01/02/2013,p.5). Wel verklaart u dat u het geld dat u verdiende in Iran gedurende 4 jaar wel naar huis opstuurde. (CGVS, 01/02/2013, p. 5). U verklaart hierbij dat uw vader u een naam van een Kuchi gaf en u het geld dan kon opsturen naar verschillende plaatsen (CGVS, 01/02/2013, p. 5). Het feit dat u enerzijds verklaart dat uw familie eender waar in Afghanistan kan zijn maar anderzijds perfect weet waar u uw geld naartoe moet sturen versterken het ongeloofwaardige karakter van uw asielmotieven.

Bovendien is het erg bevreemdend dat uw vader, die sinds de aanval van de taliban in 2008 bij de Kuchi bevolking woont en er als nomade leeft omdat elk contact met zijn verleden hem in een gevaarlijke situatie kan brengen, in staat is uw documenten na vier jaar voor u bijeen te zoeken. U verklaart hierbij dat uw vader contacten onderhield met de verschillende departementen van de politie en de geheime diensten van Baghlan (CGVS, 01/02/2013, p. 6). De verklaringen dat het enerzijds onmogelijk is voor uw vader enig contact te onderhouden met personen die gerelateerd zijn aan zijn job als kolonel uit vrees voor de taliban maar dat hij anderzijds in staat is uw documenten binnen de verschillende departementen te verzamelen en deze zelf persoonlijk af te halen bij zijn oude collega's, tasten de geloofwaardigheid van uw relaas verder aan.

Concluderend moet worden gesteld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake uw vluchtmotieven. Op zichzelf volstaan zijn niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus worden toegekend ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst en hun achtergrond aannemelijk maken.

U verklaart dat u afkomstig bent uit het district Baghlani Markazi van de provincie Baghlan, waar burgers momenteel een reëel risico lopen op ernstige schade in de vorm van een bedreiging van hun leven ten gevolge van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. U kunt deze onveilige situatie in uw district Baghlani Markazi echter vermijden door u te vestigen in de hoofdstad Kaboel.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I: Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich heeft doorgezet in 2012. De veiligheidssituatie is nog steeds verschillend naargelang de regio.

Wat betreft de veiligheidssituatie in het district Kaboel blijkt uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II : Beschrijving van het conflict" dd. 11 juli 2012) dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden en de zuidoostelijke regio. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld.

Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, deel II: regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Kaboel sinds 2009-2010 merkbaar verbeterd is. Het geweld in het kader van "insurgency" wordt in de hoofdstad Kaboel gekenmerkt door "asymmetrische aanvallen" doch is er geen sprake van "open combat". De stad lijdt wel onder aanslagen met "Improvised Explosive Devices" (IED's), meer bepaald bembommen en zelfmoordaanslagen tegen de Afghaanse en internationale troepen in de stad en op de belangrijkste invalswegen. Deze zelfmoordaanslagen zijn gericht tegen "high profile" doelwitten in het centrum van de stad waarbij de internationale aanwezigheid en de Afghaanse autoriteiten worden gevisereerd. Het geweld is dus voor het overgrote deel gericht op deze specifieke doelwitten en is dus niet gericht op de gewone Afghaanse burgers. Het aantal burgerslachtoffers in Kaboel ligt bijzonder laag gezien de taliban in de eerste plaats de Afghaanse overheid en de internationale overheid viseert. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kaboel actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van gewapend conflict.

Voor wat betreft de redelijkheid van een intern vluchtalternatief, volgens het UNHCR voor mannelijke alleenstaanden en gezinnen de nood aan traditionele beschermingsmechanisme (familie-, clan- en stamverbanden) vervalt indien zij zich kunnen vestigen in stedelijke gebieden die onder regeringscontrole staan en over voldoende infrastructuur beschikken (zie informatie die toegevoegd werd aan administratief dossier). Dit is ook voor u van toepassing. U geeft immers aan dat u een jongeman bent met ambities om ingenieur te worden en dat u deze ambities in een hoog vaandel draagt. U zou echter ook gaan studeren aan de universiteit in een andere provincie en geeft hiermee aan dat u op eigen benen wil staan. Als mannelijke alleenstaande vormt Kaboel dus een mogelijk alternatief. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijken geen elementen die een verblijf in Kaboel onmogelijk zouden maken. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw beweringen met betrekking tot de problemen die u kende met de taliban, kan dit element niet als hinderpaal voor een interne hervestiging worden aanzien.

Op basis van al het voorgaande moet er dan ook worden gesteld dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kon en, bij een terugkeer naar Afghanistan, kan onttrekken door zich in Kaboel te vestigen. Bijgevolg kan u de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

De documenten die u in het kader van uw asielrelaas neerlegt, kunnen het bovenstaande niet wijzigen. Uw taskara en de foto's werden hierboven reeds besproken. In verband met de brieven van de veiligheidsdiensten (stuk 1 tot en met 6) werd ook reeds vastgesteld dat ze op essentiële punten strijdig zijn met uw verklaringen en een uiterst gesolliciteerd karakter vertonen. Dergelijke documenten

kunnen uw asielrelaas overigens slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is gebleken. Ook het feit dat het telkens zichtbaar om een print of een kleurenkopie gaat terwijl u beweert dat het om originele documenten zou gaan trekken de authenticiteit van deze documenten sterk in twijfel (CGVS, 01/02/2013, p. 5). Bovendien dient opgemerkt te worden dat de documenten die u voorlegt, uiterst fraudegevoelig zijn. Deze documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten. Concluderend kan er gesteld worden dat er pas bewijswaarde kan worden gehecht aan documenten indien zij gedragen worden door coherente en geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Ter ondersteuning van uw relaas voegde uw advocaat een nota toe met een omschrijving van de feiten en de bewijstukken, alsook kopieën van al uw documenten en een rapport van de resolutie 2069 van de VN veiligheidsraad waarbij de veiligheidssituatie met betrekking tot de taliban wordt weergegeven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Om de hierna volgende redenen kan immers geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

Verzoeker wiens asielrelaas berust op de problemen die hij ondervonden heeft ten gevolge van de functie van zijn vader die als kolonel bij de veiligheidsdiensten zou gewerkt hebben maakt vooreerst niet aannemelijk dat zijn vader daadwerkelijk bij de veiligheidsdiensten betrokken was. Terecht stelde de bestreden beslissing dienaangaande dat de foto's die verzoeker neerlegde op geen enkele manier de relatie tussen verzoeker en de man op de foto kunnen aantonen. Er is immers geen enkele foto waarop beide samen te zien zijn. Ook wat betreft de functieomschrijving van zijn vader legt verzoeker vage en inconsistente verklaringen af. Zo verklaarde verzoeker onder meer dat de functie van zijn vader er in bestond om informatie te verzamelen en deze door te geven aan het nationale leger of de nationale politie. Terwijl in het document dat verzoeker ter ondersteuning van zijn relaas voorlegt en dat

geschreven is door de antiterrorisme-afdeling van de geheime diensten van Baghlan, er vermeld staat dat verzoekers vader de taliban drie keer verslaan heeft. Verzoeker verklaart hierover dat zijn vader aan het hoofd stond en veel schade heeft toegebracht aan de taliban en daarom door hen gevisieerd werd. Terecht stelde de bestreden beslissing hierover dat dat het in het geheel onduidelijk is hoe iemand wiens functie bestaat uit het verzamelen en doorgeven van informatie aan de nationale politie en het leger, tegelijkertijd verantwoordelijk zou zijn voor het leiden van gewapende aanvallen op de taliban. Dat verzoeker dienaangaande dermate gebrekkige en inconsistente verklaringen aflegt klemt des te meer nu het beroep van zijn vader aan de basis ligt van de problemen die verzoeker en zijn gezin met de taliban kregen. Aangezien de functie van verzoekers vader aan de basis zou gelegen hebben van alle verdere vervolgingsfeiten tasten de vage en gebrekkige verklaringen hierover de geloofwaardigheid op ernstige wijze aan.

De bestreden beslissing stelt voorts vast dat ook verzoekers verklaringen over het incident dat de rechtstreekse aanleiding van zijn vlucht vormen niet coherent zijn. Zo verklaarde verzoeker dat de taliban die het huis aanvielen met 'heel veel' waren, maar tegelijkertijd dat het gemakkelijk was voor de familie om te vluchten omdat er 'veel bommen' waren. Dat verzoekers vader, moeder en zijn andere broers en zussen 'gemakkelijk' konden vluchten terwijl het huis door 'heel veel' taliban aangevallen werd is weinig coherent en op zich weinig overtuigend. Voorts blijken verzoekers verklaringen over de datum waarop het incident plaatsvond niet in overeenstemming te zijn met de datum die voorkomt op het document van de inlichtingendienst waarop het incident beschreven wordt. Het is echter weinig aannemelijk dat verzoeker de datum van het incident dat een dermate grote impact had op zijn leven zou vergeten.

Deze vaststellingen die allen steun vinden in de stukken van het administratief dossier en door verzoeker op geen enkele wijze worden weerlegd volstaan om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet aantoonde.

Waar verzoeker ten slotte van mening is dat hij een aantal stukken neerlegde die zijn relaas bevestigen merkt de Raad op dat documenten slechts een intrinsieke bewijswaarde hebben in zoverre ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, *quod non in casu*. Ook blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is omdat deze via corruptie gemakkelijk kunnen verkregen worden. Zo blijken veel Afghaanse documenten ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden zodat zij slechts een beperkte bewijswaarde hebben bij het ondersteunen van het asielrelaas.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van oordeel dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

In de mate dat verzoeker verwijst naar zijn asielrelaas maakt hij, gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) wordt het volgende opgemerkt. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker toegang moet hebben tot dat deel van het land en er zich moet kunnen vestigen (EHRM, *Salah Sheekh t. Nederland*, 11 januari 2007, § 141; EHRM, *Husseini t. Zweden*, 13 oktober 2011, § 97). In het kader van zijn bevoegdheid artikel 3 EVRM te toetsen oordeelde het Europees Hof voor de Rechten van de Mens recent dat er thans in Afghanistan in het algemeen, en in Kabul in het bijzonder, geen situatie van willekeurig geweld bestaat die, louter omwille van de aanwezigheid van de terugkerende asielzoeker aldaar, een reëel risico inhoudt op ernstige schade (EHRM, *J.H. t. Verenigd Koninkrijk*, 20 december 2011, § 55). Het Hof baseert zich voor deze rechtspraak op een richtlijn van het UNHCR. Uit die richtlijn blijkt onder meer dat er in Afghanistan voor alleenstaande mannen en voor kerngezinnen ook zonder familiaal- en gemeenschapsnetwerk een intern beschermingsalternatief beschikbaar kan zijn in verstedelijkte en semi-verstedelijkte gebieden die onder de effectieve controle van de regering staan (UNHCR, *Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Asylum Seekers from Afghanistan*, 17 december 2010, 40). Uit de actuele en objectieve informatie van de commissaris-generaal, toegevoegd aan het administratief

dossier, blijkt dat er in de hoofdstad Kabul heden geen situatie is van willekeurig oorlogsgeweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet en dat Kabul onder de effectieve controle van de regering staat. Kabul is verder op een veilige manier toegankelijk voor verzoeker gelet op de internationale luchthaven. Gelet op de hoger aangehaalde recente internationale rechtspraak en voormelde richtlijn van het UNHCR stelt de Raad vast dat, daargelaten de situatie in verzoekers momenteel beweerd district van herkomst, verzoeker in Kabul over een veilig intern beschermingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER